

Forskrift for forvaltning av Statens petroleumsfond

Fastsatt av Finans- og tolldepartementet 10. mai 1996 med hjemmel i lov av 22. juni 1990 nr. 36 om Statens petroleumsfond § 7. Endret 29. november 1996.

§ 1. Forvaltningen av Statens petroleumsfond

Norges Bank ivaretar den operative forvaltningen av Statens petroleumsfond på vegne av Finansdepartementet.

Norges Bank avgir rapport om forvaltningen av og fører regnskap for petroleumsfondet etter kriterier fastsatt av Finansdepartementet.

§ 2. Plassering av fondet

Statens petroleumsfond er plassert på særskilt konto i form av kroneinnskudd i Norges Bank. Norges Bank skal særskilt plassere disse midlene i bankens eget navn i aktiva denominert i utenlandsk valuta.

Norges Bank skal søke å oppnå en høyest mulig avkastning på disse plasseringene innenfor de begrensninger som følger av forskriften.

§ 3. Petroleumsfondets avkastning

Verdien på petroleumsfondets kronekonto settes lik verdien på motsvarende portefølje av finansfordringer overfor utlandet som Norges Bank forvalter.

Norges Banks bokførte avkastning på de utenlandske plasseringene tillegges petroleumsfondets kronekonto.

§ 4. Kredittrisiko

4.1 Obligasjoner, sertifikater og tilsvarende instrumenter

Obligasjoner, sertifikater og tilsvarende instrumenter skal være utstedt av nasjonalstater, foretak med statsgaranti eller internasjonale organisasjoner med høy kredittverdighet. Det kan også investeres i verdipapirer hvor myndighetene anses å stå bak låneprogrammet, men uten at det foreligger formelle garantier. Det er ikke adgang til å investere i aksjer eller andre former for egenkapital.

Midlene kan ikke investeres i verdipapirer utstedt av andre låntagere enn dem som er godkjent av sentralbanksjefen for investering av valutareservene.

4.2 Bankinnskudd

Bankinnskudd skal ikke overstige en verdi på 25 prosent av fondets markedsverdi. Slike innskudd kan ha inntil 6 måneders løpetid. Plassering av fondets midler kan bare skje i banker som sentralbanksjefen har godkjent for plassering av valutareservene.

4.3 Valuta- og rentebytteavtaler

Valuta- og rentebytteavtaler kan inngås med banker og andre selskaper med høy kredittverdighet, og som sentralbanksjefen har godkjent for dette formålet.

Avtaler om kjøp og salg av valuta på termin kan gjøres med godkjente banker i henhold til pkt

4.2.

4.4 Gjenkjøps-/ gjensalgssavtaler

Instrumenter som omtalt i pkt. 4.1 ovenfor kan utlånes til banker og depotinstitusjoner mot tilfredsstillende sikkerhet. Det kan foretas valutainnskudd med løpetid inntil 6 måneder i investeringsbanker hvis det stilles sikkerhet i instrumenter som oppfyller kravene til kredittverdighet.

4.5 Fastrenteinstrumenter med fremtidig levering (Rente-"futures")

Kontrakter i "futures" kan inngås basert på de instrumenter som ifølge retningslinjene er godkjent for investering av fondets midler.

0 Endret ved forskrift 29 nov 1996 nr. 1133.

§ 5. Valutarisiko

Fondets midler skal plasseres i henhold til følgende fordeling:

Tyske mark, nederlandske gylden, belgiske franc, franske franc, danske kroner, ECU, sveitsiske franc og østerrikske schilling:
41-47 pst
Svenske kroner:
14-20 pst
Britiske pund:
11-17 pst
Amerikanske og kanadiske dollar:
15-21 pst
Japanske yen:
4-10 pst

Finansdepartementet kan etter særskilt behandling gi tillatelse til at porteføljen fraviker overnevnte fordeling.

0 Endret ved forskrift 29 nov 1996 nr. 1133.

§ 6. Krav til likviditet

Fondets midler skal i hovedsak plasseres i instrumenter med høy likviditet.

§ 7. Renterisiko

Den maksimale renterisiko for fondets plasseringer, målt ved modifisert durasjon, skal være 5,0.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Lagt inn 21 april 1997 av Statens forvaltningstjeneste, ODIN-redaksjonen